

Ceafălăul

Redacția și Administrația:
Piatra-Neam, Palatul Administrativ
Proprietar: MIHAIL MAGIARI
Inscris rub. Nr. 10 | 1942 Trib. Neamț

Săptămânal de informații și afirmare
românească

Director: MIHAIL AVADANEI

Abonamente:

Particulari	300 lei anual
Instituții	500 " "
Ab. de susținere	1000 " "

ACȚIUNEA DE ROMANIZARE A MESERIILOR

de ION MUCHE

Au fost timpuri, și acestea nu prea depărtate de azi, când munca manuală era socotită dezonorantă și când oamenii de cea mai umilă condiție socială făceau toate sacrificiile imaginabile pentru a-și înscrie odraslele la licee sau gimnazii, chiar atunci când copiii nu aveau nici un fel de trageră de inimă pentru carte. Pe atunci școlile de învățământ teoretic răsăreau ca ciupercile după ploaie și cu toate acestea nu mai putea înscrie pletora de elevi ce băteau la porțile lor și trebuiau să înființeze clase divizionare. Pletora de elevi a dus la pletora de studenți și mai apoi la pletora de postulanti pentru funcții publice. Și pentru că Statul se găsea în imposibilitate practică de a oferi plasament la miile de titați, ieșiți de pe băncile Universităților, s'a produs un fenomen necunoscut ia noi: goanașul intelectual.

O mentalitate nenorocită și o politică școlară greșită, care se baza pe un principiu bun — acela al caturalizării maselor, dar greșit interpretat și mai greșit aplicat, amenința să scribe echilibrul social al Statului. Așa stând lucrurile, era firesc ca străinii să fi acaparat acumite ramuri de activitate, pe care ai noștri le ocoleau socotindu-le ca nedemne.

În câmpul muncii, bunăoară, sunt ramuri de activitate unde găsești un număr prea mic de români. În meseriile curate și de precizie, cum sunt bunăoară ceasornicaria, numărul românilor nu depășea procentul de 15%. Și în alte ramuri de activitate meșteșugărească, ca de pildă în croitorie, tinichigerie, legătorie, etc., edică în ramurile cele mai rentabile, situația procentuală a Românilor era tot atât de redusă.

Urmând un plan metodic de romanizare a meseriilor, Ministerul Muncii a oferit noi condițiuni de formare și de specializare a tineretului înclinat să îmbrățișeze vre-o meserie. În acest scop a înființat noi cămine, unde tineretul dela sate lipsit de mijloace bănești, poate să învețe o meserie la adăpost de orice grijă materială. Iar pentru complectarea cunoștințelor teoretice a înființat numeroase cursuri de pregătire profesională, cu un corp didactic selecționat. Constatând lipsa elementelor naționale în ramura dentistică și radiologică, Ministerul Muncii, de acord cu Casa națională de asigurări sociale, a decis înființarea unei școli pentru formarea tehnicienilor radiologi.

Durata primei școale va fi de doi ani, iar celei de a doua

(continuare în pag. 2-a)

IN SLUJBA NEAMULUI

Biserica strămoșească pe linia tradiționalei împletiri cu istoria națională

de MIHAIL AVADANEI

Pără 'n primele linii ale frontului, unde vitejii noștri ostăși luptă în numele dreptății și crucii lui Hristos slujitorii altarelor au însoțit pe cei ce se jertesc cu semălate spre biruința acestora.

Alături de ostașul neînfricabil porunci naționale de a apăra drepturile și libertatea noastră, ca și civilizația Europeană, pășeste, sub ploaia de gloanțe vrăjmașe, preotul „cu crucea în frunte, căci oastea e creștină” cum spune cântecul lui Andrei Mureșanu și cum a fost totdeauna, de când pe aceste meleaguri apărăm, pe lângă libertatea și patria noastră, civilizația creștină a Europei.

În neasemuita luptă eroică dela Stalingrad, preotii au înălțat rugi către Dumnezeu, pentru biruința noastră, până la ultima jertfă, tot așa cum astăzi sunt alături de cei ce luptă cu atâtă eroism pe frontul din Caucaz, unde s'au acoperit de glorie.

În afară de această participare alături de ostași, biserica îndeplinește un rol deosebit de însemnat în viața dinlăuntrul țării. Toate nădejile poporului sunt

întreținute prin altarele credinței așa precum toate durerile sunt ușurate și mărgărite, prin aceleași rugăciuni fierbinți, înălțate de preotii bisericilor noastre.

Intotdeauna biserica noastră s'a identificat cu aspirațiile naționale și nu numai că ru este absentă, dar se găsește aproape pretutindeni în rândul, la orice împlinire a nemului. Biserica aduce cu ea, prin împletirea acțiunii sale cu interesele neamului, consacra de esență supraomenească a dreptății și loialității pentru care am luptat oricând. În marea război, la care participăm de aproape 2 ani, luptăm pentru dreptatea și libertatea națională, dar și pentru biruința crucii lui Hristos, împotriva păgânismului ce s'a ridicat semeț, cu gânduri nebunești de a dărâma așezarea de veacuri și milenii a lumii creștine.

Ostașii depe front luptă cu aceeași hotărâre, atât pentru neam și țară, cât și pentru biserică, și legea creștină. Destinele neamului românesc sunt strâns legate de acțiunea bisericii noastre, pe de o parte iar pe de altă parte, ex

acestei biserici se confundă cu aceea a Statului și națiunii.

În aceste vremuri excepționale, slujitorii altarelor se identifică cu toate imperatiile naționale și îndeplinesc fără odihnă rolul misionar și social.

Biserica și-a luat pe umeri strădania împărțirii bunurilor materiale după dreptate, legea creștină și trebuințele neamului.

Astfel, colectele dela populație ca și opera de ajutare a celor nevoiași, prin Consiliul de Patronaj, a constituit un punct de onoare în activitatea bisericii în timp de război.

Seamănata vieții ca și încrederea nestrămutată în victoria pe care o așteptăm, pornesc din biserica creștină, pe care origina ei dumnezeiască a făcut-o să nu cunoască decât biruință, chiar dacă a trebuit să o obțină cu jertfe mari.

Vom obține izbândă la sfârșit, fiindcă luptăm în numele bisericii creștine și pentru dreptatea neamului. La aceasta, biserica și slujitorii ei au o neprețuită contribuție, păstrând cu sfințenie tradiția împletirii căilor bisericii cu destinele neamului.

Dați sânge pentru ostași

Pe lângă grija pentru familiile ostașilor de pe front, grija ce se cere permanent avută în vedere, înfrucăt nevoile acestora sunt mari, mai este nevoie să ne gândim și la răniții noștri din spitale, a căror însănătoșire grabnică trebuie să ne preocupe în cea mai largă măsură.

O datorie și morală și patriotică ne îndeamnă să ne interesăm de starea lor, de nevoile și dorințele lor. Acest interes nobil este un fel de răscumpens la sacrificiile sfinte făcute de bravii noștri ostași pe front pentru apărarea hotarelor și patrimoniului de cultură europeană.

Mulți ostași răniți pe front au pierdut uneori cantități mari de sânge, din care cauză starea lor este gravă. Pentru sol-

varea lor, medicina modernă folosește transfuziile de sânge.

În scopul aprovizionării cu cantități suficiente de sânge, organele sanitare superioare au înființat centre de sânge conservat pe lângă unele spitale din zona interioară. Un astfel de centru a luat ființă și în București în str. G-ral Angelescu 140 lângă Podul Cotroceni.

Chiar dela înființarea lui marea publică a cunoscut rostul și marea lui însemnătate umanitară și națională. Apelurile lui călduroase au găsit un adănc ecou în păturile largi ale societății românești.

Sufe de donatori, de ambele sexe și de toate vârstele au bălul la porțile lui, pentru a dona sânge chiar dela primele apeluri.

Cetățenii din toate categoriile

Cetățenii din toate categoriile sociale au defilat prin sălile de consultații ale spitalului dela Cotroceni, oferind — cu dragă inimă — sânge, convinși că prin această mică jertfă pot salva dela o moarte sigură un frate, o rudă sau un camarad, care se sbate între viață și moarte.

„Centrul de sânge conservat al armatei” adresează din nou un apel către cetățeni invitându-i de a oferi sânge. Sîcurele de sânge pe măsură ce se consumă, trebuie în aceeași măsură refăcute. De aci rațiunea noului apel.

Nu ne îndoiim că toți românii vor răspunde cu aceeași dragoste acestui apel ca și celorlalte. Pentru că este vorba de salvarea unor ființe care, din cauza marilor pierderi de sânge, se sbat între viață și moarte și aceste ființe sunt dragii noștri ostași, cari au sângerat pentru apărarea hotarelor noastre sfinte și a noastră a tuturor.

Prăsiți albine

Creșterea albinelor, altă dată, ocupație de căpetenie la strămoșii noștri, ar putea fi reluată de gospodarii satelor cu acelaș folos, mai ales, azi când zahărul este rar și scump, mierea s'ar vinde cu preț ori ar folosi la nevoie casnice în alimentație.

Iar albinele cercetând florile, mai ajută prin aceasta și pomii să lege rod mai mult și mai greu, fiind dovedit de învățați că după cum albinele au nevoie de flori ca să trăiască, tot așa florile au nevoie de albine ca să rodească.

Deci un alt câștig, lăutarnic, din sporul rodirii pomilor.

Și acum să trecem la lucru! Ar fi bine ca fără întârziere să cumpărați un buduroi cu albine, pe care-l veți așeza cu urdinișul la miază-zi în grădinița cu flori din fața casei. Pește vară veți avea dela dânsul unul ori doi roși, pe cari îi veți pune tot în buduroae, deocamdată, luterându-vă de dânsii, veți căuta cât de cât să vă deprindeți cu albinele și viața lor, iar dacă aveți unde, vizitați o prisacă cu stupi sistematice, prin care albinăritul aduce cele mai mari foloase, cu cele mai mici eforturi.

Cei cu știință de carte, rugați de a-i învăța, pe a-i agent agricol din comună sau pe cel mai apropiat apicultor propagandist al Ministerului Agriculturii să vă împrumute o carte despre albine sau, mai bine, cumpărați-vă una.

Nu amânați însă treaba și cumpărați grabnic, buduroiul matcă.

Poporul român, și-a petrecut viața în tinda bisericii, aducând prinos lumânările făcute numai de ceara albinelor, care împânzeau cu sborul lor câmpiile mănoase ce ne-a dăruit Dumnezeu, și ale căror flori, azi, se trec fără nici un folos pentru noi și pentru țară.

Daniel St. Constantinescu

Apicul, Propagandist Minist. Agriculturii
Pâncuța-Neamț

Buletin săptămânal

Faptele de arme ale ostașilor români pe frontul de Răsărit sunt din nou remarcate în comunicatele oficiale ale înaltului comandament al armatelor germane. Eroismul luptătorilor noștri pe frontul Caucazilor a păstrat, pentru armatele Axei importantul cap de pod de pe Cuban, peninsula Taman și baza navală Novorosiisk. Această poziție, care va putea deveni o bază de plecare în viitoarele operațiuni, a constituit un obiectiv de prim ordin pentru sovietici, în ofensiva care s-a oprit înainte de a-l atinge.

Deaceia, mai cu seamă, în ultimele zile ale ofensivei rusești, presiunea inamică din acest sector a fost foarte mare. Toate încercările lor au fost zdrobite de eroica rezistență a formațiunilor române și germane.

Unități românești, dela cele mai mici și până la mari unități, prin lupte crâncene și hofăriile s-au acoperit de glorie și au fost citate peste tot în germania prin presă, comunicate și emisiuni radiofonice.

— În Franța, anglo-americanii urmăreau o nouă desmembrare prin folosirea cătorva fose personalități, politice. Aceste unelte, pe care voiau să le folosească anglo-saxonii pentru completa destrămare a statului francez, au fost strămutate în Germania și se numesc: Leon Blum, Daladier și Gamelain. Mareșalul Petain a făcut un impresionant apel la poporul francez, pentru a înțelege momentele și a se comporta ca națiune europeană, care a pălmit alăta depe urma comunismului și a încrederii în Englezi.

— În Africa de Nord, unde forțele Axei s-au repliat pe noi poziții, luptele crâncene continuă cu aceeași intensitate pe toate fronturile. Anglo-americanii urmăresc cu îndârjire gândul de a pune stăpânire pe pozițiile strategice importante de ținute de Axă.

— Italia și România au încheiat, zilele acestea un acord cultural, care va avea menirea să cimenteze legăturile dintre cele două națiuni surori. Raporturile româno-italiene au luat, mai cu seamă în timpul din urmă, caracterul unor strânse legături frățești, susținute cu toată căldura, atât de oficialitățile celor două state, cât și de spiritul popoarelor cu sânge latin.

M Zap.

Abonații și depozitarii noștri sunt rugați a ne înștiința, dacă nu primesc la timp gazeta.

ECONOMICE FINANCIARE COOPERATIVA „SALVATORUL” DIN OANȚU

În ziua de 28 Martie a. c., cooperativa de consum „Salvator” din comuna Vaduri, satul Oantu județul Neamț, și-a ținut adunarea g.lă ordinară.

Din darea de seamă făcută de consiliul de administrație, se constată că această cooperativă își încetase operațiunile din Noembrie 1941, intenționându-se lichidarea.

Datorită indemnului organelor, de îndrumare și control, câțiva membri de inimă, călăuziți de gândul bun al întăririi comerțului românesc prin cooperatie, i-au redat viață, ajutându-l nu numai cu vorba și cu munca ci și cu punga în chip cu totul gratuit. În această situație, cooperativa a reînceput comerțul la 15 Iulie 1942 și până la finele anului, numărul membrilor a sporit cu 12 iar capitalul social crescut cu 33.289 lei.

Consiliul de administrație a fost format din d-nii V. Tiganici, președintele, Ing. G. Podeanu, V. Oniga, C. Mărculescu și N. Mărculescu membri.

Cooperativa, prin chibzuința conducătorilor, a dat la finele anului un câștig net de 150.559 lei, din care, lei 15.055 s-au repartizat fondului de rezervă, 15.055

lei s-a mărit fondul cultural, din care, cu 5000 lei se va contribui la reparațiile ce se fac bisericii din Oantu, iar cu 14.000 lei se vor cumpara obiecte de încălziminte și îmbrăcăminte, care se vor dona copiilor saraci de sf. sărbători ale Paștelor.

Capitalului social i s-a servit un dividend de 7%, lei 4.922, apoi 20.000 lei se vor da primă de muncă, s-au dat rîsturnă lei 35.681 care după hotărârea adunării generale se va adăuga capitalului social; cu 59.846 lei, se va mări fondul de prevedere.

Cu aceste adăugiri de sume, capitalul social se ridică la cifra de 114.027 lei, dela 40.136, cât era la 15 Iulie 1912.

Fondul de rezervă însumează 20.745 lei, fondul cultural lei 19.045, iar fondul de prevedere lei 95613. E de notat hotărârea luată, ca fiecare membru din consiliu să aibă un capital varsat de 25.000 lei.

Una din principalele realizări ale cooperativei este așezarea unor prețuri raționale la articolele de care are satul nevoie și pentru care înainte a-și reîncepe cooperativa activitatea, se luau prețuri de speculă.

Un apel al Societății naționale de Cruce Roșie

Societatea Națională de Cruce Roșie a Românelor face un calduros apel către domnișoarele și doamnele române să se înscrie ca eleve la școala sa de infirmiere dela Sinaia.

Se cere obligator cel puțin 4 clase secundare, vârsta între 18-20 ani și o sănătate deplină. Elevele sunt bursiere, având gratuit întreținerea completă, cum și echipamentul necesar în tot timpul școlarității care durează 2 ani.

După obținerea diplomei pot

fi primite în serviciile publice ca infirmiere, în conformitate cu autorizația Ministerului Sănătății, intru cât programul cursurilor este identic cu școlile oficiale.

Nădăjduim că toate bunele române care nu au alte obligații vor veni să contribuie la opera Crucii Roșii, înscriindu-se la această școală. Cererile se vor adresa direct școlii de infirmiere de Cruce Roșie din Sinaia.

INTREPRINDERI MODEL ROMÂNEȘTI

de D. DUMBRĂVEANU-Tarcău

Deși suntem o țară cu un pronușat caracter agricol — fără a mai înțrebuința vechea formulă de „țară eminentă agricolă” — industria românească, a căpătat în ultimul timp, o mare dezvoltare și este în continuu progres.

În afară de permanenta grijă ce se poartă agriculturii românești, prin acordarea de credite obștilor sătești pentru cumpărarea de unelte agricole, cu care să se mărească puterea de lucru a plugarului și

producția câmpului, precum și legile actuale, care sprijină deopotrivă pe toți agricultorii în valorificarea produselor, Guvernul, acordă o deosebită atenție dezvoltării întreprinderilor industriale, de orice fel, creindu-le prin legile speciale din ultimii ani, mari avantaje: importul materiilor prime și al mașinilor de care au nevoie, încurajarea exportului fabricatelor românești cerute pe piața străină, repartizarea coleur de hrană necesară personalului ce

deservesc aceste întreprinderi precum și a materialelor tehnice al căror consum îl reglementează statul prin oficiile sale de specialitate, acordarea de comenzi de către autoritățile de stat pentru fabricile cari în situația de azi, nu-și pot valorifica produsele la export sau pe piața internă, etc. etc.

Ministerul de resort, este în permanență în strâns contact cu întreprinderile de toate categoriile, atât prin organele sale de îndrumare și control, cât și prin rapoartele lunare ce primește în mod automat, din care se poate constata producția, stocurile de mărfuri și materiale disponibile, vânzările, situația financiară a întreprinderii, a personalului, starea de spirit,

starea sanitară, etc. și nimeni nu se poate plânge că, în chiar situația de azi, cu greutățile de de fiecare zi provocate de crâncenul război ce-l ducem, întreprinderile n-au de lucru și că bilanțurile dela finele fiecărui an, nu se soldează cu beneficii din ce în ce, mai mari.

Guvernul, poartă această mare grijă, în scopul de a da industriei românești, o dezvoltare cât mai mare, pentru interesul general al economiei țării, urmărind în același timp, ca prin mărirea valorii economice a fiecărei întreprinderi, să ridice — sub toate raporturile — și standardele de viață a elementului uman, care contribuie cu munca — fizică sau intelectuală — la propășirea în-

CU PRIMĂVARA, PRIN PADURE

Sub lunze pufede, zbârcite,
Și răscolite de pași grei,
Un pâlă răzleț de ghiocel,
Răsare 'n drum pe nesimțite,
Și-ți chiamă inima spre ei.

Și strălucesc sub stropi de rouă
Cu ochi stioși ca de copil,
Dar, în zâmbetul lor subtil,
Se oglindește o lume nouă
Și râde-un soare de April.

Cu ei, aceeași primăvară,
Navală 'n suflute dă iar,
Și răscolește-un vechi pojar
Ce-aprinde dragostea de fară
Și eroismul legendar.

Locot, VALERIU STUPCANU
Învățător

Adio Școală Iubită!

de Gheorghe Fidler

Elevii clasei a 8-a a Liceului Comercial și-au luat în ziua de Duminică 4 Aprilie a. c. rămas bun dela profesori și școală. Un mișcător adio exprimat în numele clasei de elevul D. Matei căruia i-a urmat încurajatoarele cuvinte ale profesorului Victor Savin.

Deasemeni s-au distins cu o producție oarecum pretențioasă, „Năpasta” lui Caragiale sub conducerea profesorului D. Uță.

O contribuție incontestabilă a avut și Liceul Industrial de Fete prin d-ra Păsoi Aurora care s-a străduit a reda cât mai bine conflictele psihologice, interpretând rolul Ancăi. Anca fiindă rea care spre a răbuna moartea soțului ei, se căsătorește a doua oară cu ucigașul acestuia, îl torturează până ce reușește să-i smulgă mărturisirea și să-l ducă la Ocoă dar nu pentru crima ce a săvârșit-o ci pentru o altă crimă.

Elevul D. Matei — căruia îi aparține și titlul articole-

lului de față — a fost un merituos interpret a lui Ion nebunul. Peste ani, să-l mai interpretezi odată tinere! Un Ion mai în vârstă!

D-ra Burculeț, elevii M. Martiniuc și L. Enășescu ne-au înveselit după trecerea Năpastei. Le mulțumim.

Acțiunea de romanizare a meseriilor

(Urmare din pag. 1-a)

de un an. Elevii vor lua masa gratuit la una din cantinele sau căminul de ucenici al Ministerului Muncii. Nu se va plăti nici o taxă. În acest scop Ministerul a înființat și un cămin pentru ucenicii ceasornicari în Capitală.

Continuând pe aceeași linie și creind condițiuni cât mai bune de învățătură și de traiu tineretului venit dela sate, acesta se va îndrepta în rânduri cât mai dese spre meserii, care nu vor mai fi — spre binele economiei naționale — apanajul străinilor.

CAMINUL CULTURAL

Un cămin cultural model

Căminul cultural „Constantin Turcan” din Pângărași și-a finit consădirea celui de al 9-lea an de activitate, făcându-se de data aceasta bilanțul activității pe 1942, prin sat și în folosul satului, și fixându-se planul de activitate pe 1943.

Din darea de seamă citită de președintele căminului, d. *Scarlat Orzescu*, un om ce poate fi dat ca exemplu pentru munca depusă în sprijinul semenilor săi, împreună cu d-l director Ion Timofte, secretar D. Drăgușanu, ș. a. se constată că prin donația coop. „Albina”, colizații, colectă, și exploatarea terenului agricol dela Bocancea s-a realizat frumosul venit de 609,379 lei, cu ajutorul căruia căminul cultural a făcut cheltuieli de ad-fie de numai 5816 lei, restul fiind întrebuințat astfel: 204.475 lei pentru sanatarea populației; ajutorarea bolnavilor și a celorla nevoiași la înmormântări, procurarea de alimente celor lipși de mijloace și alimentarea cantinelor școlare din comună: 109,512 lei contribuție la capitalul „muncă”: unelte, indiguitarea apelor Pângărești, plantarea a 285 meri și nuci pe șoseaua națională și cea care duce la cinișir, plus 130 sălcii pe marginea apei Pângăreșorului, pepinieră la Pângăreșor și cultivarea grădinei școlare și a câmpului de experiență al căminului dela Bocancea: 230,935 lei la capitalul „Minle și suflet”: cărți religioase și de morală pentru locuitorii, albumul eroilor căzuți în războiul slănit, aparținând comunei, ajutorarea răniților întreținerea școalelor din comună, ajutoarea la biserici și ajutorarea elevilor și studenților meritoși: dierite ale cheltuieli cu aprovizionarea cu semințe, etc. în sumă de lei 34.646 lei, contribuția de 5000 lei la împrumutul reintregirii, mai rămânând un sold de 23,995 lei, care pe lângă cei 30,033 lei, rezervă formează capitalul de rezervă.

În felul acesta căminul cultural „C. Turcan” a contribuit

la ridicarea bisericii din Pângăreșor și a clopotniței din satul Stejaru, la întreținerea localurilor de școli din comună și a cantinei școlare din Stejaru, cea din Pângăreșor fiind întreținută de coop. „Albina” Tarcău.

Sau desfundat șanțurile și sau reparat șoselele din comună și s-a contribuit la înființarea atelierelor depe lângă școala din Pângăreșor.

Cu sprijinul corpului didactic și a frației ce domnește între toți intelectuali din comună s-au finit cursurile lărașești într-o permanentă și frumoasă legătură cu autoritățile, iar comuna Pângăreși a fost citată ca model pe întregul județ, fiind vizitată de toți primarii și prefectorii în frunte cu d. prefect lt. col. I. Teodorescu-Darie.

Pe anul 1943, căminul și-a fixat în planul de activitate să vină în ajutorul problemelor create de războiu: orfanii, văduvele și familiile celor plecați la datorie.

Căminul și-a propus a face stăruințele necesare pentru ca muncile agricole să fie făcute la timp și în bune condițiuni și să continue opera de sprijin pentru construcția bisericii din Pângăreșor, îngrijirea școalelor funcționarea cantinelor în bune condițiuni și ajutorarea elevilor și studenților din comună, plecați la studii.

Bogata activitate a căminului cultural „Constantin Turcan” a fost aprobată de adunare în ropote de aplauze și cuvinte de mulțumire la adresa președintelui, dându-se descărcarea de gestiune și aprobarea planului de lucru pentru anul în curs.

SFATURI PRACTICE

INGRIJIREA MIEILOR

Cine vrea să aibă oi bune care să dea și lapte și lână multă și de bună calitate și să fie și bine dezvoltate, trebuie să dea o atenție deosebită mieilor. Mieii chiar dacă se trag din noi și berbeci cu însușiri deosebite, nu vor semăna părinților dacă nu sunt îngrijiiți și hrăniți cum trebuie.

În primul rând mieii trebuie să sugă cel puțin 8 săptămâni, căci dacă se înțarcă mai devreme nu numai că nu se mai dezvoltă cum trebuie, dar rici lapte și nici lână multă și bună nu vor da. Deasemenea obiceiul de a închide mieii seara începând chiar numai dela 4 săptămâni, nu este bun, căci și în acest caz se opresc în creștere.

Mieii oilor bune de lapte cresc mai bine și de aceea trebuie să avem grije ca oile cu mieii să fie cât mai bine hrănite pentru a da lapte. Chiar dacă oile dau lapte indeajuns tot este bine ca dela 4 săptămâni să se

dea mieilor și ceva hrană. În acest scop să se facă în grajd o mică despărțitură unde să se pună fân din cel mai mărunt, dar mai ales cate puțin ovăz uruit. După înțarcare mieii opriți pentru prăsilă trebuie deasemenea hrăniți cât mai bine. Chiar dacă pășunea este bună se recomandă a se da și ceva uruieli. Dintr'un amestec de 40 părți ovăz și 20 părți mazăre sau turte oleaginoase să se dea cam 100 gr. de miel.

ANUNT

CAUTA UCENICI CU PLATA

Tipografia „Gh. Asachi”

Soc. Cooperativă — Piatra-N

ireprinderilor unde sunt ocupați și, în același timp, la consolidarea economiei naționale în general.

Valoarea materialului uman de esență pur românească, se știe: prețul, muncilor, ascultător.

Acolo unde conducătorii de instituții au știut să formeze elementul românesc, să-i prelungească munca și să-l stimuleze în același timp, s-a ajuns la rezultate mai mult decât bune.

Conducerea de Stat, întocmește legi care să fie înțelese și aplicate în spiritul în care sunt făcute. Autoritatea de stat, nu se poate ocupa de fiecare caz în parte și lasă libertatea, în baza și litera legilor, celor cari dirijează interesele între-

prinderilor, să călăuzească spre înflorire mersul lor, fără a lovi în interesele statului, dar în același timp, să conserve și materialul uman — elnic românesc — atât de prețios azi și în zilele ce vor urma.

Omul — în special românul nostru — nu este un ins, dela care trebuie să așteptăm să ne dea totul fără a-i da nimic.

Se tinde, spre o nouă orientare a vieții muncitorești în raporturile dintre patroni și mașina de muncă, — omul.

Întreprinderea nu și-a îndeplinit misiunea sa, dacă plătit munca bine și la timp, după care nu s-a mai ocupat de roșul salariilor săi, în timpul liber ce-l au, după termi-

narea lucrului în fabrică.

Lăsat în voia soartei, supus tuturor înlemnirilor vieții, în aceiași societate de până acum, muncitorul, de toate categoriile, rămâne cel mai vulnerabil individ, expus tuturor infiltrațiilor sociale dăunătoare, care-și găsesc cel mai potrivit teren de propagare, în sufletul și mintea lui.

Preocuparea de toate zilele a patronilor și organelor auxiliare din conducerea întreprinderilor, trebuie să fie îndreptată către un permanent contact cu toate categoriile de salariați ce-i au în subordine, ascultându-le doleanțele, remediindu-le neajunsurile pe cale pașnică, căutând a le consolida starea materială, îngri-

Activitatea Căminului Cultural din Bodeștii de Jos

Zilele trecute s-au închis cursurile țărănești organizate de acest cămin, pentru iarna trecută. Cursurile au fost conduse de preotul Gheorghe Grosu, președintele căminului, care desfășoară o foarte frumoasă activitate în satul Bodeștii de Jos. Acest sat, a cărui reputație, cu vre-o 10-15 ani în urmă nu prea era de învidiat, a devenit acum un centru de activitate frumoasă, datorită înțelegerii oamenilor și muncii preoților și învățătorilor. Aici și-a început activitatea, din jud. Neamț, părintele prototieru I. C. Manolescu, care împreună cu d-nii învățători C. Livezeanu, V. Doronțeanu, I. Idiceanu Const. Bostan ș. a. au trasat o brazdă adâncă în ogorul satului.

Activitatea pentru ridicarea satului a fost continuată și este sporită printr-o admirabilă colaborare între biserică, prin preotul Grosu și școala prin directorul ei C. Bostan și toți

ceilalți învățători și învățătoare. Lucrarea căminului prinde deci în plin și roadele ei sunt mai mult decât frumoase.

Cursurile au fost închise printr-o șezătoare culturală foarte reușită la care au participat toți sâtenii și autoritățile comunale din jur: pr. cpt. I. Macovei, pr. C. Popescu, pr. I. Chirica, pr. I. Mareș, inv. Ștefănescu, Macovei ș. a.

După darea de seamă asupra cursurilor, făcută de părintele Gh. Grosu, s-au împărțit cursiștilor mai sârguincioși 18 premii compuse din 10 sape și 8 kg. sâmantă de sfeclă. Se remarcă în chip deosebit activitatea din cadrul căminului a: părintelui președinte Grosu, director al căminului, inv. C. Bostan, d-nelor învățătoare Natalia Grosu, Elena Bostan, Ana Arhiri, Elena Lămătic, precum și concursul dat de autoritățile comunale, ceilalți intelectuali și gospodarii satului.

DIN PIPIRIG

Vrednicul industriaș Ioan Solomon care are o fabrică de chereslea la Pipirig și care are la activul său, o serie de lapte bune în acest județ, continuă cu aceeași înțelegere să contribuie la ajutorarea celor nevo-

iași din jurul său. Astfel a ajutat cu bani cca. 25 familii de mobilizați, invalizi și văduve de război din Pipirig și Borlești, care se urcă la suma de 92000 lei, plus 100 kg. porumb dați cantinei școlare din Boboiești

Pierdut port-feeile cu actele personale: Carnet (dovada) No. 9605 1943 eliberat de Președ. Coosil. de Miniștri (Imputernicitul Guvernului pentru reglementarea regimului evreilor din România); buletinul Biuroului Populației Piatra-N.; lișe de prestare muncă obligatorie Cerc. Terit. Neamț; Chitanțe de plată Percepția Piatra-N., de achitarea taxelor militare până la 31 Decembrie 1942 și alte acte, toate pe numele și în favoarea subsemnatului. Le declar ANULATE în mâna oricui s'ar afla. Găsitorului care le aduce bune recompensă. Aronovici Solomon strada Crângului fostă Parcurilor No. 2 Piatra-Neamț.

călăuzește Frontul German al Muncii:

„Întărește bucuria de viață a muncitorului profesional, ai grijă de sănătatea sa și menține-i polia de lucru, și atunci vei acționa în sensul cel mai frumos din punct de vedere social și vei da dovadă că ești un patron înțelept, cu vederi largi, sigur de realizat...”

„Pentru șeful de întreprindere, principiul suprem trebuie să fie aceasta: el nu poate cere colectivității — adică întreprinderii sale — mai mult decât este dispus el însuși să ofere acestei colectivități”.

„Ordinea și claritatea, sunt bazele muncii sistematice.”

(Urmare în numărul viitor)

EROUL LOCOTENENT

MIHAIL CONDREA

Printre noii cavaleri ai Ordinului Mihai Viteazul am descoperit și numele locot. Mihail Condrea. Destinul său de luptător a vrut, însă, ca cinstea ce i s'a acordat pentru faptele sale excepționale de arme, să nu-l mai găsească în viață, căzând eroic pe frontul din Caucazul de Vest, la începutul acestui an de apocaliptice înclășări cu inamicul. Sunt sigur însă că a închis ochii cu cea mai mare satisfacție, știind că se jertfește pentru o cauză care îl fanatizase fiind profund convins, nu numai de măreția ei, ci și de dreptatea ei absolută. După luni de zile l-am revăzut la ambulanța unei divizii unde fusese internat pentru o operație ușoară. Când am intrat în camera s'a m-a impresionat voia bună pe care o întreținea cu alți camarazi bolnavi sau răniți. De pe frontul Stalingradului veștile nu erau dintre cele mai bune. Locot. Mihail Condrea se grăbea, în conservă, ca să fie operat cât mai repede; spre a se putea reintoarce la plotoul său. Mă rugase să-l duceț zăcând spre a-i duce cărți și gazete, atât de mult cutate pe front — în clipele de răgaz. În cursul unuia dintre acele vizite, s'a comandat ultimul radio-jurnal, prin care se vesteau marile pierderi de tancuri ale inamicului și urmările probabile ale ofensivei sale de iarnă.

Toate concluziile erau favorabile pentru inamic, deși acesta recuseră o porțiune în teritoriile pierdute. Dar cel mai convins de victoria noastră finală era locot. Mihail Condrea, care susținea cu puternice argumente că rușii se sbat în spasmale înfrângerii lor apropiate. Succesele lor — spunea el — sunt ultima svăcnire a balaurului cuprins de fiorii morții. De aceea au aruncat în luptă toate rezervele de oameni și materiale, profitând și de concursul iernei. Forțele Axei vor da bolșevicilor lovitură mortală chiar în cursul acestui an, — spunea locotenenentul. Convingerile acestor mărturisite cu atât tărie m'au impresionat, nu atât prin argumentele ce le enumerase, ci pentru că veneau din partea unui luptător de linia I-a, trimis de Patrie s'o reprezinte cu demnitate și eroism până departe în Caucaz. Il revedeam atunci în toată campaniei dela Odessa, când locot. Condrea organizase un escadron din două decimate și pleca pe noua poziție, abia putând să ne spună câteva cuvinte.

Il revedeam mărșelând pe drumurile Taganrogului și apoi în luptele din Caucaz, unde timp de luni de zile dăduse dovezi stăruite de curaj, destoinicie și eroism voluntar, așa cum îi poruncea sângele său de cavalerist năfricat. Și-mi mai duceam aminte de propunerea ce i se făcuse pentru decorarea cu „Mihai Viteazul”, astfel că ascultându-l cum vorbea despre biruința finală, înțelegeam mai bine temeiurile de nesdruncinat ale convingerilor sale.

Trecând pe la ambulanță ca să-l mai văd, nu l-am mai găsit. Plecase înainte de termenul fixat pentru convalescență, numai ca să-și revadă plotonul și escadronul III, cu care trecuse prin atâtea încercări. La înapoier l-am întâlnit la un oficiu poștal. Ne-am despărțit iar și dus a fost.

În curând bolșevicii deslănțeau ofensiva pe întregul front din Caucaz. Cavaleria avea să înfrunte o parte din aceste denădăjuite atacuri. Iei-colo inamicul reușește să se infiltreze în linia cavaleriei, cu toată dărza rezistență opusă atacurilor bolșevice, date cu forțe superioare ca număr. Se produc unele încercări. Situația era prea grea. Pen-

tru a se salva cât mai multe vieți, reuparea forțelor noastre era absolut necesară, deci trebuiau tăiate infiltrațiunile și încercările. Primul detașament comandat de sublocot. Ion P. Vișan, nu reușește să rupă zăgăzurile bolșevice. Al doilea se formează cu forțe sporite, pus sub comanda locot. Mihail Condrea, care sparge lanțurile vrăjmașe cu bravul său detașament și deschide drumul grosului de forțe.

Regruparea salvatoare se face în grabă, dar aceia care o înlesnise prin eroismul său, cade ciuruit de gloante, după îndeplinirea strălucită a misiunii sale.

Locot. Mihail Condrea a știut că se sacrifică pe sine, dar a făcut-o ca să-și salveze atâtea camarazi care luptaseră vitejește până atunci.

La țina care se ascundea în sufletul locot. Mihail Condrea, care n'a mai avut astămpăr până nu s'a desăvârșit prin jertfa morții, tânărul său carieră de ofiter.

Patrie recunoștoare i-a pînă pe pieptul său de erou, înalta distincție care poartă numele primului Domn Român întregitor în țară...

Serg. T. R. ION POPANA
Raportor de război S. M. P.

Prefectura Județului Neamț
Serviciul Financiar

PUBLICAȚIUNE

No. 727

3 Aprilie 1943

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 17 Aprilie 1943, ora 11 dimineața se va ține licitație publică în localul Prefecturii pentru înlichierea chioșcului pentru vânzarea produselor C. A. M. din partea stângă a intrării în Palatul Aditiv pe termen de 3 ani cu începere dela 23 Aprilie 1943.

Licitarea se va face cu oferte închise și sigilate însoțită de garanție de 10% cerută de legea Contabilității Publice.

Nouă timbre puse în circulație

Monitorul Oficial de Mări publică ducând prin care se vor pune în circulație timbre pentru impozitul excepțional pentru spăzarea țării 5 la sută, având următoarele valori și caracteristici: 5 10 15 20 30 40 50 și 80 lei, în formatul 21x26 mm., și 500 și 1.000 lei, în formatul 26x42 mm.

Actuale timbre pentru impozitul excepțional cu valorile 1 4 6 8 12 16 20 30 40 60 și 80 lei, aflate în circulație, rămân și mai departe valabile până la completă epulzare a stocurilor existente.

Prețul dela care va începe licitația este 12.000 lei.

Conținutul vor îndeplini condițiile cerute de art. 88-110 din legea contab. publice și art. 31-53 din Regulamentul de funcționarea a oficiului central de licitație.

Orice informații în legătură cu această licitație se pot lua în orice zi de lucru dela 11 la serviciul Financiar.

Nici o ofertă nu poate fi luată în considerație dacă nu va fi însoțită de garanția legală.

Prefect, Lt. Colonel,
I. TEODORESCU-DARIE

Șeful Serv. Financiar
P. Balanescu

Acte pierdute

Pierdut carnetul de refugiat No. 1636/1941 eliberat pe foaie voluntă sub numele: Urzică Vasile.

Il declar nul.

Pierdut buletin biurolu popularității pe numele Floarea Lupu Diața-N. Il declar nul.

Pierdut buletin biurolu popularității pe numele Ghizela Iannoschy, Diața-N. str. Regina Elisabeta No. 4. Il declar nul.

Dela Asociația Românilor
expulzați și refugiați din Ardeal

Despărțământul județean Neamț al Asociației Refugiaților și-a ținut adunarea generală, în care d-l președinte, ing. Dr. D. Șulăriu a făcut darea de seamă a comitetului, aducând mulțumiri guvernului și d-lui prof. Gr. Forțu, pentru grija ce poartă refugiaților și face apel la toți refugiații expulzați să fie solidari cu tot neamul în aceste vremuri istorice.

După terminarea desbatărilor, adunarea generală și-a ales următorul comitet:

Președinți de onoare: D-na Eugenia Gener-1 Co-roamă și Ing. Consilier Em. Solomon, cărora adunarea generală le-a făcut o caldă manifestare pentru munca și grija de fiecare clipă ce poartă refugiaților și familiilor lor.

Președinte: Dr. Domi-
țian Baciu.

Vice președinți: Ing. Dr. Doroftei Șulăriu, preot I. Moldovanu, Alex. Lascu și Traian Repede.

Secretar General: Matei Roban.

Secretari de sedință: Ioan Rohan și Ioan Friciu.

Casier: Simion Simion.

Cenzori: Gh. Zait, Solomon Căndea și Mihail Puiu.

Juriscult: Teodor Budeanu.

Membru: Eugen Mera,

Ing. I. Pop, Emil Doroftei, Ileana Preluca, Cornelia Taralunga, Petre Crușitu, I. Bateșianu, Gav. Puiu, Gh. Antal, I. Măndrescu, Vasile Lazăr, Ioan Crăciun, Gr. Oniga, Nicolae Titrea, Gavril Piser, Cnăla Teodor, Gav. Căta, Simion Tepeș, Gav. Zăcaga, Iosif Dudau.

Informațiuni

Conferința intercooperatistă germano-română și începe lucrările, la 14 Aprilie, la Viena.

Din partea Cooperatiei române sunt delegați să participe d-nii Gr. Mladenatz, Președintele Consiliului Institutului național al Cooperatiei, profesor Panaite Popovici, Membru în Consiliu, Ing. Gh. Minescu, Directorul General al Institutului și Droita, Inspect. or.

Delegația română părăsește țara Luni 12 Aprilie și va rămâne la Viena 5-6 zile.

După ședințele Conferinței, care vor dura 4 zile, delegația română va vizita Cooperativele din Viena și din jur.

Conferința este menită să strângă legăturile de prietenie germano-române.

Bombardamentele teroriste anglo-americane executate asupra populației civile franceze a omorât în ultimele 2 săptămâni asupra Parisului și Anversului 2367 persoane. Alte 2000 persoane sunt rănite și tot pe atâtea locuințe distruse.

Încetarea din viață a unui mare artist român. A murit Tony Bulandra, unul din cei mai de elită reprezentanți ai scenei teatrului românesc. Vesnicul tânăr, prin arta sa unită în teatrul nostru, Tony a fost un „Werther” al literaturii române. Cu toate că lumea știa de mult despre acest mare artist, oricine-l vedea spunea: „ce tânăr este!” și el nu era nici așa tânăr, iar în vremea din urmă nici sănătos. Moare în vârstă de 62 ani, după peste 35 ani de joc pe scenă, unde a început dela rolul de figurant, pentru a ajunge un răsărit al ei în scurtă vreme.

Ultima oră

Pe frontul din Răsărit, în cursul acestei săptămâni, a fost cea mai liniștită zi dela începutul războiului.

Această liniște relativă se menține pe tot frontul, afară de sectorul Kuban și la sud de lacul Ladoga, unde sovieticii au repetat încercările lor de a obține vr'un succes. Acum și-au pierdut orice nădejde și au renunțat complet aproape la orice atac. Dealtfel desghețul, ploaia și slăbă stăneneste orice acțiune de amploare. Ambele tabere au continuat și să-și rectifice și consolideze fronturile.

În Tunisia, lupte continue cu înverșunare. Forțele Anglo-Americane depe frontul de nord al Tunisiei au atacat pozițiile Axei cu forțe mult superioare, dar n'au obținut nici un rezultat: din primele clipe ale luptei, 15 tancuri britanice au fost distruse, astfel că infanteriștii francezi ne mai fiind protejați de tancuri au rămas să fie nimiciți de focul armelor germane cu tragere lungă.

Aviația Axei a contribuit în mare măsură la aceste victorii defensive ale Axei.